YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)
19 päivänä helmikuuta 2004 *

Asiassa C-310/03,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään D. Martin,

kantajana,

vastaan

Luxemburgin suurherttuakunta, asiamiehenään S. Schreiner,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY (EYVL L 171, s. 12) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas (esittelevä tuomari) sekä tuomarit R. Schintgen ja N. Colneric,

julkisasiamies: F. G. Jacobs,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 23.7.2003 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY (EYVL L 171, s. 12) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2 Direktiivin 1999/44/EY 11 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on saatettava sen noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1.1.2002 ja että niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 Koska komissio ei ollut saanut mitään ilmoitusta täytäntöönpanotoimenpiteistä, joilla direktiivi 1999/44/EY olisi saatettu siinä säädetyssä määräajassa osaksi Luxemburgin kansallista oikeusjärjestystä, se päätti aloittaa EY 226 artiklassa tarkoitetun jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen toteamista koskevan menettelyn. Kehotettuaan virallisella huomautuksella Luxemburgin suurherttuakuntaa esittämään sille huomautuksensa, komissio lähetti 19.12.2002 tälle jäsenvaltiolle perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä ryhtymään lausunnon noudattamisen edellyttämiin toimenpiteisiin kahden kuukauden kuluessa siitä, kun perusteltu lausunto oli annettu tiedoksi. Koska Luxemburgin suurherttuakunta ei vastannut tähän perusteltuun lausuntoon, komissio nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

4 Komissio katsoo, että koska Luxemburgin suurherttuakunta ei antanut direktiivin 1999/44/EY noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä, se ei noudattanut tämän direktiivin merkityksellisten säännösten mukaisia velvoitteitaan.

5 Luxemburgin suurherttuakunta ei kiistä sitä, ettei direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä toimia ollut toteutettu. Se ilmoittaa kuitenkin, että hallitus on hyväksynyt lakiesityksen 27.6.2003. Tämä lakiesitys toimitettiin 8.8.2003 edustajainhuoneelle ja se on toimitettu valtioneuvostoon lausunnon antamista varten.

6 On todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei kiistä sitä, ettei direktiivin 1999/44/EY täytäntöönpanon edellyttämiä toimia ollut vielä toteutettu perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, ja että se esittelee tältä osin vain sen menettelyn edistymistä, jolla tällainen täytäntöönpano pyritään toteuttamaan.

7 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on kuitenkin otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se on perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä yhteisöjen tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (ks. mm. asia C-63/02, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta, tuomio 16.1.2003, Kok. 2003, s. I-821, 11 kohta).

8 Esillä olevassa asiassa on selvää, ettei mitään direktiivin 1999/44/EY täytäntöönpanoa koskevia säädöksiä ollut annettu Luxemburgin kansallisessa oikeusjärjestyksessä perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä.

9 Näin ollen komission nostama kanne on perusteltu.

10 Näin ollen on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut direktiivin 1999/44/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut perustellussa lausunnossa asetetussa määräajassa tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

11 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska Luxemburgin suurherttuakunta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut perustellussa lausunnossa asetetussa määräajassa tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Luxemburgin suurherttuakunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Rosas Schintgen Colneric

Julistettiin Luxemburgissa 19 päivänä helmikuuta 2004.

R. Grass A. Rosas

kirjaaja kolmannen jaoston puheenjohtaja